

[Aksel Møller.]

Paa den anden Side synes jeg ikke, man kan se helt bort fra den Omstændighed, at vi skal have Hovedlovforslaget — der har kaldt paa de Lovforslag, vi her behandler — til en senere Behandling i Dag, nemlig Landbrugsministerens Lovforslag om at føre en bestemt Prispolitik for Levnedsmidler. Landbrugsministeren foreslaar, at hans Lovforslag kun skal have Løbetid til Nytaar, og saa var der vel ikke noget urimeligt i, om man tænkte, at det foreliggende Lovforslag heller ikke burde have en væsentlig længere Løbetid, al den Stund Lovforslagene i Oprindelse og Historie hører sammen og de Penge, som her skal i Statskassen, skal i Statskassen for at dække den Regning, som vil blive skrevet, i det Øjeblik man kender den fremtidige Prispolitik for Levnedsmidler. Derfor havde det maaske været mere logisk, om dette Lovforslag forlængedes saaledes, at det i alt Fald fik en væsentlig kortere Varighed end den, som den højtærede Finansminister her har foreslaaet. Men ogsaa det maatte vel kunne drøftes i et Udvalg, hvor vi vilde lære den højtærede Ministers Motiver nærmere at kende.

Med disse Ord skal jeg da tilsige mit Partis Medvirken til dette Lovforslags Gennemførelse.

Svend Nielsen: Mit Parti ønsker ikke at medvirke til Gennemførelsen af Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af forskellige Forbrugsafgifter. Det er efter vor Opfattelse forkert fortsat at vedligeholde, og oven i Købet omgaas man jo med Tanken om yderligere at forskyde Forholdet mellem direkte og indirekte Skatter til Fordel for den indirekte Beskatningsform.

Hele denne Udvikling har for saa vidt staaet paa over en længere Periode, men den har jo taget særlig Fart under den nuværende Regering. Da Lovforslaget om midlertidige Forbrugsafgifter gennemførtes i August 1946, skete det i hvert Fald officielt som et Led i Regeringens økonomiske Foranstaltninger til Dækning af de Landbrugsordninger, der ogsaa dengang blev gennemført. Mit Parti delte paa daværende Tidspunkt ikke Regeringens og dens Støttepartiers Opfattelse af, at disse Landbrugsordningers Affattelser var de rigtige, og dengang følte vi os heller

ikke foranlediget til at deltage i de foreslaaede Dækningsforanstaltninger, saaledes som de var udformet af den højtærede Finansminister.

Men rent bortset herfra er vi som sagt principielt Modstandere af, at der stadig sker Forhøjelse af de indirekte Skatter paa saa mange af de Omraader, som i Virkeligheden maa siges at falde ind under Begrebet: Befolkningens Forbrugsartikler.

I øvrigt har hele denne Udvikling, der har fundet Sted, siden Lov om midlertidige Forbrugsafgifter gennemførtes, tydeligt vist, at vel var det egentlige Paaskud til Lovens Gennemførelse Landbrugsordningerne og de med disse forbundne Udgifter, men bag dette ulmede Ministerens stille Haab om ogsaa ad denne Vej, altsaa ogsaa paa Bekostning af de smaa Indtægter, at faa tilvejebragt Midler til Nedskrivning af Statens Gæld fra Besættelsestiden, og det synes jo at gaa meget godt i hvert Fald indtil nu. Man skaanede som bekendt de store krigsskabte Formuer under Gennemførelsen af Eengangsskatten, og man har taget fra de mindrebemidlede for at faa afviklet bl. a. Værnemagernes Udskejelser under Besættelsen. Spørgsmaalet er imidlertid, hvor længe dette gaar godt.

Det har tidligere i Forbindelse med denne Lovgivning været diskuteret frem og tilbage, hvorvidt den berører den jævne Befolkningens Pengepung. Det gør den givetvis. Det er, som man før har talt om, Øllen til Frokosten, der gaar. Denne Beskatning berører Hjemmene, naar der i Anledning af et eller andet Familieanliggende skal holdes en lille Familiefestlighed. Kort sagt, Berøringen finder Sted paa mange Omraader. Saa kan Finansministeren og andre sige: Ja vel, men det er Ting, som ikke ubetinget er nødvendige. Det kan maaske siges, men hvorfor i al Verden skal disse Ting være forbeholdt bedrestillede Borgere? Hvorfor skal det være forbeholdt et bestemt Lag under forskellige Former at sætte, som man siger, en Smule Krydderi paa Hverdagen? Det kunde dog være, at de Folk, der hver Dag gaar og slæber paa Arbejdspladsen, baade havde lidt mere Behov for en Smule Afveksling en Gang imellem og muligvis ogsaa paa sin Vis et mere naturligt Krav paa at faa en saadan Smule Afveksling.

Er man i øvrigt i Tvivl om, om denne